

Õnna Lutheruse aupääw, mit
omma usso pärrast kohto ees
tunnistust teggi.

Õtsego innimesse meel wägga rõmustab,
nendega olles, kes ustawad ja jummalakart-
likud on, nenda kuleme ka heal meel neist
kõnnolewad, kes omnal ajal ausaste tõdd on
teinud ja head saatnud Ma peäl.

Sugguse innimeste mällestus, kelle nimis
med wagga ja kauni ello noude läbbi kuuls-
saks sanud, ei woi ial ärrakadduda inni-
meste melest, sest künneid kirjad kulutawad
neid keige tulleswa põlwe rahwale põlwest
põlweste. Käl on meie Lutherus nende au-
wäärt meeste kohta arwata, Lutherus, se
kindel usomees, se Jummal ning inni-
meste tru armastaja. Kui temma elloasjo
kirjades loeme, same mitto lord karta tem-
ma pärrast, et agga wahwa, wagga mehhele
kurja ei rehta, ja same ta rõmustada, kui
kuleme kuid Jummal tedda terwest on läbbi

aitnud; kül same immels panua temma püh-
ha meelit, et omma ello pärrast ühtegi ei
holinud, kui agga Jummal au sai keelmat-
ta paistma ja õnnisteggia kallis uus seadus
seggamatta ja selgeste jälle inimimeste kätte
joudma; kül same suurt kitust mehhele pak-
kuda, tundes, kui wägga temma keige ris-
tirahwa õppetusse, ello ja õnnistusse pärrast
murres seisis, ja ussin olli nende heaks tõdd
teggema; agga keikis asjus peame ikka ueste
Jummalat tänuama, et nisuggust meest on
ärratanud, omma Waimoga juhhatanud ja
kinnitanud, ning temma läbbi ristikogodus-
sele sedda abbi walmistanud, mis tuhhan-
ded hinged wägga iggatsesid ja süddame õh-
kamisega ommale pallusid.

Ei tahha kül sellesamma weikese ramato-
lesse sisse mahtuda, eestõisa keik üllesträkida,
kuida aega möda ristikogodusse luggu teis-
feks olli läinud, ni hästi usfosannade kui
usfolulutajatte polest; õmmeti tulles nimme-
tada et Kristusse selge toe saama waligus